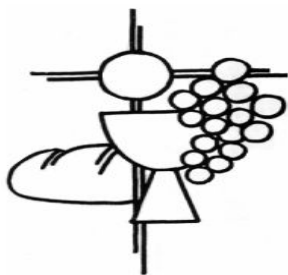

2 0 1 0.

Világosság és Élet

a hatvani Egyházközség lapja

HÚSVÉT

Nagy - nagy örömmel hirdessük Jézus feltámadását!

Mindannyian bűnösök vagyunk, még ha ez sokszor elfogadhatatlannak tűnik is. És napról napra csak rosszabb lesz. Észre sem vesszük, és hibát hibára halmozunk. Kibúvókat keresünk, mindent megmagyarázunk, és megpróbáljuk magunkkal elhitetni, hogy igazából jók vagyunk. Aztán egyszer csak leroskadunk, és nincs tovább. Addig ássuk a gödröt, míg azt vesszük észre, hogy már nem tudunk kimászni. Túl mélyre sikerült ez a gödör, és most nem látjuk a kiutat. Ha ma szétnézünk a világban, azt látjuk, hogy sok ember fél. Talán soha nem volt ennyi depressziós, pánikbeteg ember, mint a mai időkben. Az emberek félnek a jövőtől, életük alakulásától - mi lesz velem, hogyan tovább? Félnek a betegségtől, a természeti katasztrófáktól és még sok mindentől. Sokszor van szükség erőre. Erőre a gyász, a munkanélküliség, pénztelenség idején. Lehet, hogy megalázottak vagyunk, lehet, hogy bűneink következményét hordozzuk. Lehet, hogy saját önfejű utjaink gyümölcsét aratjuk, de Isten azt mondta, hogy Ő soha nem hagy el és nem távozik el tőlünk. Ő mindenkor figyel az ő gyermekeire. Azt mondta, hogy gondunkat viseli! Hiszed - e, hogy vagy olyan fontos neki, hogy gondodat viseli, és ezért nem kell aggódnod a holnapért? Igazán erősek, csak akkor lehetünk, ha bízunk a mi Istenünk, a mi Urunk erejében. Saját erőnkől nem is tudunk kijutni e mély veremből. Azonban, Isten segítsége, jósága, elnézése és türelme végtelen, és ahogy szent Pál írja: megtérésre ösztönöz (Róm 2,4). Ismerd el, hogy mit tettél! Imádkozz, hogy az Úr legyen irgalmas hozzád! Isten annyira szereti Jézust, hogy neked, Rajta keresztül megbocsát! Ő vár! Nem akarja, hogy elveszünk. Vár ránk mérhetetlen türelemmel minden elesésünkben, minden értünk nyúló kézben és felénk sugárzó mosolyban. Nem lehet olyan mély a gödör, hogy ne jusson el hozzánk legalább egy sugara Isten felénk áradó türelmes szeretetének. És ez a mi egyetlen reménységünk az üdvösségre. Amikor megjelenik a káoszban Isten világossága, minden megváltozik. Attól kezdve már van, amire számíthatsz: Isten megbocsátó szeretetére. Ettől kezdve a szeretetben való engedelmség mentén rendeződhet el az életed. Hiszen ha a mennyei Atya kegyelmét bűnbánó, őszinte szívvel elfogadod, rendeződik a kapcsolatod Istennel. Hiszen Ő békességet szerzett neked Jézus Krisztus által. A békesség Istene pedig rendet teremt életed minden területén. Jézus a tájékozódási pont, Ő általa eligazodhatsz. Ne legyél többé tanácstalan, hiszen a csodálatos élő Isten áll már melletted. A tőle kapott tanácsok egyértelműek lesznek! Bár önmagunkban nem elég az erőnk ahhoz, hogy szembesálljunk a nehézségekkel, de Istenben szilárd támaszt találunk. Ő biztonságban keresztül visz mindenben, és nincs mitől félnünk. Legyünk azok, akiknek a szeretete érett, és másokat is felüdít. Isten szeretete meg fog határozni, és ebben a szeretetben már nyoma sem lesz a félelemnek. Tisztázódnak az emberi kapcsolataink, és egyenessé lesznek a gondolataink, mert Isten felfoghatatlan szeretete, jósága, békessége megőrzi a szívünket és a gondolatainkat. Isten akkor is rajtunk tartja a szemét, amikor megbotlunk vagy elesünk. Az Ő mindig velünk van, hogy belekapaszkodjunk. Ha egyensúlyunkat elveszítettük, helyrebillent. Kérhetjük is Őt: vezess a halálból az életre, a hazugságból az igazsághoz! Vezess a kétségbeesésből a reménységhez, a félelemből a bizalomhoz! Vezess a gyűlöletből, a szeretetlenségből, a szeretetre, a háborúból a békéhez! Engedd, hogy békesség töltse meg szívünket és világunkat minden nap! Isten téged azért teremtett, hogy közösségben legyél Vele, mert fontos vagy Neki! Jézus ma is itt van veled és feltámasztja a reményedet! Hagyd pihenni a múltat! Hagyd, hogy az Krisztus szívében pihenjen. A helyrehozhatatlan múltat hagyd ott Jézus kezében, és lépj ki Jézussal, a kikerülhetetlen jövőbe. "Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyben..." Mt 5,12

Legyünk azok, akik bízunk az Úrban, és nagy - nagy örömmel hirdetjük Feltámadását!

"Minden dolgotokat intézzétek szeretettel!" (1 Kor 16,14)

“Legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban!” (Ef 4,32) Sokféleképpen tudjuk megbántani egymást akaratlanul is és szándékosan is. Ezek a bántások néha fájó sebet ütnek az embernek a lelkén. Lehet, hogy anyagi vagy erkölcsi kárt kellett elszenvedni és pontosan tudod ki miatt. Vagy valami megaláztatásban volt részed. Vagy kibeszélték azt a titkot, amit, hogy megkönnyebbüljünk, rábíztunk valakire. Hátra támadt az, akiről nem is gondoltuk volna. Vagy éppen a baj közepén hagyott magunkra az, akiben pedig bíztunk. Visszaélték a helyzetünkkel, a gyengeségünkkel. Valaki nem tartotta meg a szavát, és ez nagyon kellemetlen, több mint kellemetlen volt. Megrágalmaztak, és ott álltunk védtelenül.

Nem lehet felsorolni azt, hogy milyen sokféleképpen vagyunk képesek vétkezni egymás ellen. És mindenki elkövethet ilyen bűnt, még a házastársunk is. Nem beszélve a családtagokról, rokonokról, volt házastársról. A gyerekek, a szülők, a testvér, a főnök és a beosztott, a szomszéd és a különböző közösségek vezetői, ahova tartozunk, beleértve az egyházat is. Bármilyen oldalról, és sokszor váratlanul érhet minket ilyen bántás. És óhatatlanul keserűség, vagy rosszabb esetben bosszúvágy ébred az ember szívében. Ott foryog bennünk a düh. Szép ez a magyar kifejezés: mérge, és ez ténylegesen mérgezi az ember életét. Megrontja kapcsolatainkat, tönkreteszi az örömeinket, megzavarja az éjszakai pihenésünket, megterheli az idegrendszerünket, és az egyébként is nagy feszültséget értelmetlenül növeli. Van, aki szélteben - hosszában híreszteli az elszenvedett bántásokat. Van, aki hallgat róla, de belül háborog, és esetleg emiatt lyukad ki a gyomra, vagy lesz más betegsége. Mindenképpen sok kárt okoz ez annak, aki magában tartja. Ezért tartotta Jézus Krisztus olyan fontosnak azt, és többször visszatért erre, tanított róla, példázatot mondott ennek az érdekében, hogy a megbántott emberek számára van egy óriási nagy lehetőség, no nem az, hogy visszaüssön, nem az, hogy valami módon megtorolja, vagy tehetetlenül foryogjon, hanem elengedheti a tartozást. Meg lehet bocsátani. Bocsássatok meg, ahogy Isten megbocsát nekünk! Ez nem csak minta számunkra. Jézus még többet is mondott a Miatyánkban: ahogyan, mi megbocsátunk egymásnak, úgy bocsát meg nekünk is Isten. Ha töredékesen bocsátunk meg egymásnak, akkor Istentől sem nyerhetjük el a megbocsátás teljességét önmagunk számára. Ha az isteni mintát követjük, és a megbocsátás teljességét adjuk a másik embernek, akkor kaphatjuk meg mi is Istentől a tökéletes megbocsátást. A megbocsátás célja nem más, mint a szeretet helyreállítása. Be kell látnunk azt is, hogy köztem és közted eleve nem lett volna szabad megszakadnia a szeretetközösségnek bármely probléma miatt, ha pedig mégis, azt azonnal helyre kell állítani. Nem tehetem meg, hogy nem szeretem a testvéremet azért, mert vétett ellenem. Az ellenem vétőket is szeretni kell, és azonnal meg kell tudni bocsátani nekik! Talán érzed, vagy úgy gondold, hogy neked van igazad, az elkövetett dolog nem szabad, hogy befolyásolja a másikhoz való szeretetedet! A szavaiddal, vagy a viselkedéseddel tegyed nyilvánvalóvá, hogy szereted őt. A szeretet lelkületének mindig jelen kell lenni életünkben! Be kell ismernünk, sokszor nem vagyunk könyörületesek, nem vagyunk jók, nem vagyunk alázatosak, nem vagyunk szelídek. Türelmetlenek vagyunk, nem viseljük el a másikat, nem bocsátunk meg neki, nem szeretjük, nem élünk vele békességben. A harag és a neheztelés falat emelhet közénk. Amíg a áll a fal, a szeretet nem működhet. Nekem van igazam. A börtönökben is ez a helyzet - tele vannak „ártatlanokkal”. A temetők tele vannak olyan emberekkel, akiknek igazuk volt. Aki él, mindenki azt hiszi, neki igaz van. Mondhatom: mindannyiunknak van még rendezetlen ügye! Mondom a másik embernek: "Tudom, rossz érzéseket keltett benned, amit tettem, bocsáss meg érte, nem ez volt a szándékom". El kell jutni egészen odáig, hogy: örülök, hogy itt vagy. Szükséges - e a megbocsátás kérése a másik részéről ahhoz, hogy én megbocsássak neki. Nem szükséges, anélkül is meg kell bocsátanom. Hiszen Krisztus tanítása szerint még az ellenségeinket is szeretnünk kell, és jóindulattal kell lennünk iránta. A jóindulat azt jelenti, hogy a másik javát akarjuk. "Minden dolgotokat intézzétek szeretettel!" (1 Kor 16,14) Minden kárt, kellemetlenséget, keserűséget szívből megbocsáthatunk. A megbocsátás, az akarat dolga. Ha valaki nem akar megbocsátani, abba bele lehet betegedni, láttam erre példákat. Mivel Isten is megbocsátott nekem, én is kész vagyok megbocsátani mindenkinek, akitől nagyon fájó sértést kaptam. Folyamatosan meg kell bocsátanunk. Aki folyamatosan Isten kegyelméből él, aki tudja, hogy egy napomat sem tölthetném el az Isten irgalmas bűnbocsátó szeretete nélkül, annak nem esik nehezeire elengedni mások adósságát. Az tud irgalmas lenni. Bocsássunk meg egymásnak úgy, ahogy az Isten megbocsát nekünk!

Dönts Jézus Krisztus mellett !

Van egy csoport Jézus mellett, akik elfogadják őt, és vannak, akik szembehelyezkednek Vele. Nem fogadják el, azon gondolkodnak, hogyan lehetne elhallgattatni. A döntésnek nagyon fontos lelki szerepe van. Az életben gyakran dönteni kell, kivel tart az ember, melyik táborhoz tartozik. Mert más út nincs, csak mellette vagy ellene. A mi világunk leginkább az is - is világa: - el is fogadja, nem is. Döntenem kell Jézussal kapcsolatban is! Állást kell foglalni: Vele – vagy nélküle...

Engedem - e, hogy irányítson JÉZUS? Mi köze van a munkámhoz, a családi életemhez? Nagyon is sok köze van. Amikor II. János Pál pápa New Yorkban járt, a főúton óriási éljenzés között vonult. A híradások arról is szóltak, hogy ezalatt az egyik párhuzamos utcában az egyneműek házasságáért, a másikban az abortusz engedélyezéséért tüntetők vonultak. Aki tehát Jézus mellett dönt, nem mehet mellékutcában, a főúton kell mennie! Pilátus előtt a farizeusok, az írástudók egyértelműen arra törekedtek, hogy elhallgattassák Jézust. Jézus úgy beszél, hogy felhívja gyengésegeikre a figyelmet. Míg ők kifelé mutatják, hogy a törvényeket mind betartják, belül a szívükben más volt. Jézus mindezt tudja, s ezért az első szava ez: Térjete meg. Ők viszont nem tudnak kilépni a maguk világából. A jelenlévő nép akkoriban még tekintélytisztelő volt. Amit mondott a vezetőjük, azt mondták ők is – mert hisz a vezető mondta. Nem jártak utána a dolgoknak, csak dühödten kiáltották: Keresztre vele! Lehet, hogy más lett volna a véleményük, de nem is gondolták át, csak mentek a vezetőik után. És mi van velem? Utánajárok - e a hallottaknak, vagy elhiszek minden maszlagot? Megnézem - e a hétköznapi dolgokra mit válaszol Jézus? Pilátus is megtorpant. Miért? Mert Jézus azt válaszolta neki: „Semmi hatalmad nem volna, ha fentről nem kaptad volna.” Megdöbben: tehát van egy másik hatalom! Vajon a pénz, az erőszak, a hatalom világában képesek vagyunk - e mi kitekinteni arra, Aki nem látszik, és mégis van? Júdás csalódik Jézusban, amikor Jézus az evilági királyságot visszautasítja. Nem ilyennek képzelte őt. Jelentkezik, hogy segít elfogni Jézust. Rettenetesen rossz döntést hozott, elárulta Jézust! Rádöbben, hogy mit is tett. Valószínűleg nem erre számított – és elkezdett neki fájni. Visszaemlékezett, hogy Jézus mennyi csodát és jót tett az emberekkel, és elkezdte belül kínozni a lelkiismeret: hát hogyan tehettem ilyet? Hát kinek ártott Jézus? Pont ellenkezőleg, három évig vele élt, és tapasztalta szeretetét. Olyan csodálatos volt vele lenni, vele élni! Még akkor is, ha nem koronáztatta királlyá magát, és semmiféle uralomra nem tört , olyan békesség volt körülötte. Jaj, Istenem, hát, mit csináltam? Júdás végignézi, amit Jézussal tesznek, hogy összeverik, megostorozzák, kigúnyolják, kivégzik. És ekkor a csalódott ember kétségbeesett. A csalódott ember dönt. És mint akkor, most is rosszul döntött – öngyilkos lett. Legtöbbször az embert, a csalódottsága viszi ebbe a szerepbe. Júdásnak is fájt, nagyon fájt, amit tett , csak ez önmagában kevés. Mindenkinek kevés, aki nem találja meg a megoldást, az Úr Jézus Krisztust! Ha Júdás visszamegy és bocsánatot kér Jézustól a rossz döntése miatt , egy új életet kezdhetett volna. De nem ment eléje. Jézus nélkül csak örök, kínzó büntület lehet, vagy elnyomott, elaltatott lelkiismeret! Mind a kettő halál. Az első vezet az öngyilkosság felé, a második pedig a lélek halála felé. Ma is sokan döntenek rosszul. Te, jól döntesz, vagy rosszul? Ez azért szükséges, mert Jézust ma is megfeszítik. Ma is gúnyolják, csúfolják, megvetik, megtagadják, leköpik, megostorozzák... Döntéssel Jézus mellé állhatsz, de tudd, ez kiválást jelent az Őt gúnyoló és csúfoló tömegeből. A jó döntésed megköveteli azt, hogy Jézus pártjára állj! Ha Jézus követője akarsz lenni, számolni kell azzal, hogy neked is fel kell venni az Ő keresztjét! Megvallani a mai világ előtt, hogy igen, Ő hozzá tartozol, és vállalni kell, ennek minden következményét is. Örök sorsunk szempontjából, tehát arra nézve, amit magunkkal viszünk innen az örökkévalóságba, egyáltalán nem fontos, hogy gazdagok voltunk - e vagy szegények, nem fontos, hogy hosszú volt - e az életünk vagy rövid, nem fontos, hogy voltak - e befolyásos ismerőseink, barátaink, vagy sem, hanem egyedül az fontos, hogy döntök. Jézus mellett döntök, vagy ellene... Jézust érdemes választani, mert Ő olyan módon élt ebben a világban, hogy aki őrá valóban figyel, annak feltétlenül nemesedik, tisztul az élete. Merjük ezt hinni mi is! Ahová csak engedjük, hogy a kegyelem minket emeljen, oda másokat is magunkkal fogunk tudni vinni. Talán akaratlanul, talán észrevétlenül, talán nem sokakat, talán csak egyetlen valakit, de akkor már a jó döntésem nem volt hiábavaló. Isten előtt csak annak van mentség, aki tud jól dönteni, szeret, és aki képes a megtéréshez vezető úton járni. Dönts Jézus mellett!

Jézus feltámadt a halálból!

A feltámadás ténye, már el sem ér a tudatunkig. Pedig igaz! Ugyanúgy igaz az is, hogy minden meghalt ember valamikor egyéni valóságában újra élni fog örökké, kézzelfogható, valóságos emberként. Lelkük, testükkel újra egyesül majd, mert testüket Isten újraalkotja. Nehezen hihető, de akár elhiszi ezt valaki, akár nem, kétségbevonhatatlan tény. Modern korunkban is minden ember kénytelen lesz egyszer elgondolkodni ezen, miként viszonyul ehhez a reménységhez, hiszen az élet abszolút lényegi kérdéséről van szó. Egész sorsunkat, életünket és erkölcsiségünket meghatározza, hogy hiszünk - e a test feltámadásában. A materialista világnézet szerint a természeti törvényeket nem lehet megváltoztatni, és nincs olyan erő, amely hatályon kívül helyezve őket valami mást tudna létrehozni. Ezzel szemben mi, akik hiszünk a mindenható Istenben, abból indulunk ki, hogy Istennek semmi sem lehetetlen: aki a világmindenséget és annak törvényeit képes volt megalkotni, az az Isten, meg is változtathatja az univerzumot, és fel is függesztheti annak törvényeit, másokkal helyettesítve azokat. A feltámadásban hívők éppen ezt vallják: Isten a legalapvetőbb természeti törvényeit is megváltoztathatja, és ennek az újjáteremtésnek lesz egyik első fázisa a halottak feltámadása és megítélése. Tény tehát, hogy a materialista álláspont, az ő elméletével megbukott, mert a halottak feltámadásának jövőbeni bekövetkeztét, még tudományosan sem lehet kizárni. A tudományok sem cáfolják a feltámadást, inkább arra készítetnek, hogy fogadjuk el, mert lesz. A halottak feltámadásának egyik legfőbb biztosítéka Jézusnak, a már bekövetkezett feltámadása a halálból. Az Evangéliumok is egyértelművé teszik Jézus halálát, majd feltámadását is, amelyet valóságos, fizikai értelemben kell érteni: nem egy visszajáró lélekként, kísértetként jelent meg tanítványainak, hanem fizikai testben. Például: "Miközben erről beszélgettek, egyszer csak ő maga állt ott közöttük, és így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!” De ők megrémültek, és félelmükben azt hitték, szellemet látnak. Jézus ekkor azt mondta nekik: „Miért kételkedtek?” Nézzétek meg a kezemet és a lábamat: én vagyok! Érintsetek meg és nézzétek, a szellemnek nincs húsa és csontjai, de amint látjátok, nekem van!” S miközben beszélt, megmutatta nekik a kezét és a lábát, majd azt mondta nekik: „Van itt valami ennivalótok?” Erre adtak neki egy darab sült halat és lépes mézet. Ő pedig fogta, és a szemük láttára evett belőlük." (Lk 24, 36–43) Tamás esetét is ismerjük, aki csak akkor fogadta el tényként Jézus feltámadását, amikor ujjával megérintette, és meggyőződött a dologról. Péter apostol különösen azt emeli ki beszédeiben, hogy "együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halottak közül" (Apcsel10,41). János apostol pedig, az első levelében erősíti meg, hogy "szemeinkkel láttuk, szemléltük, és kezeinkkel megérintettük Őt!" Pál apostol pedig több mint ötszáz szemtanúra hivatkozik: "megjelent Péternek, aztán a tizenkettőnek, aztán megjelent több mint ötszáz testvérnek, aztán megjelent nekem is." (1Kor levél 15, 5 – 8) Jézus testben történt feltámadásának fizikai és történelmi ténye maga volt az üzenet, amelyről jogi és történelmi értelemben tettek tanúságot az apostolok és mindazok, akik látták a feltámadt Jézust, vagy találkoztak vele. Péter apostol mondja is: „szemtanúi voltunk.” A korabeli zsidó vezetők az apostolok állításait könnyedén megcáfolhatták volna, mindössze Jézus testét kellett volna előhozniuk, ezt azonban nem tudták megtenni, hiszen a test nem volt ott. Jézus feltámadása apostolaira és mindazokra akik találkoztak Vele, valamint az egész világra nagy hatással volt. Sokan ezért az igazságért életüket vesztették, mások pedig üldöztetést szenvedtek. Bátor viselkedésüket csak egy dologgal magyarázhatjuk: meg voltak győződve arról a tényről, hogy az Úr Jézus Krisztus valóban feltámadt a halálból, és ezért az igazságért, valóságért, érdemes vállalni még a halált is. Mit nyertek volna a tanítványok azzal, hogy kitalálnak egy történetet Jézus feltámadásáról? Tekintélyt? Gazdagságot? Hatalmat? Hadd mondjam el, hogy mit nyertek. Egy kivételével mindegyikük mártírhalált halt. Volt, akit lefejeztek. Volt, akit keresztre feszítettek. Volt, akit halálra köveztek vagy vertek, és mindezt azért, mert hirdették, hogy Jézus él, s bűnbocsánatot és örök életet ígér. Ezt én ésszerű igazságnak hiszem, és ezért joggal és megalapozottan hívhatok fel mindenkit, hogy térjen meg a bűneiből, élje a szeretetet, bízson Jézusban, aki feltámadt a halálból, és higgyen abban, ahogy Ő feltámadt, mi is feltámadunk egykor.

Kívánjuk, hogy a feltámadt és élő Jézus Krisztus adjon Nektek áldott és boldog Húsvéti ünnepeket!

